

19. Jan. 1974

FAKTA

Dato:

19. Jan. 1974

Sidetæl:

Værkstedsbog 4 74 s. 13-19

har beskæftiget mig med gennem flere år,
begyndende med overmalning af udsigts-
billeder, har i de fleste tilfælde haft
til hensigt at fremstille et objekt der
ikke var form - farve - billede
men blot var til - havde christens
- som hvad? Som kunst fremkom-

- lig!
Så når jeg anvender helt rene farver
som f. eks. Rød og Blå er der ikke
deres farve som interesserer mig men
frøstimer det at de ved deres rene
styrke, og evnt som man ser mig, gøres
- og her med at være farve.

19-7-74.

Når jeg gennemgår mine be-
- malingsprodukter undrer det mig at
jeg igen så mange år med så stor
stædighed gang på gang er vendt tilbage
til disse forsøg for resultatet bliver
stadig det samme. At bemale en
flade ser ganske vist fantastisk ud hver-
- gang, men forståeligheden er ens om-
man så kan sige, det er faktisk
de tilfældigeheder der opstår; selve pen-
- selsforløbet og farvens og farvens indvirkning
med grunden - det mirakuløse jeg ufor-

- hvad forventer skul opstå - inde bliver.
Så selvfølgelig drages jeg af dette at der
ikke er tale om et (komponeret) bil-
-rede, men om en proces der af ren
& skær nødvendighed min engang mig
fordybe på en (Liljelich!) flade.
Det er altså det lille lisse-formtype-
g, i en vis udstrækning færdig som
fascinerer mig ved processen.
Så man måske efter er problemet
nok det at jeg føler mig forbandt
kan det L.H. denne flade & dens fir-
-kant & færdig færdig- at slippe
væki fra den - i stilistisk minde for
Måske er det stilistisk minde for
mig at fanger uden denne flade
firkant, jeg har støjet for at slippe
for fra den i så mange år uden
der er lykket. Måske er det en
moralistisk ønske drøm (eller et ideal)
at jeg skal slippe ud af firkanten?
Jeg er meget fascineret af de konst-
-nære som det er lykket at slippe
ud af rummen (Darboren, Lamelas, L. Klein,
Kosuth, A. Piper - o.s.) - hvorfor kan
det ikke lykket for mig?
Det kan, blandt flere andre ting, skyld-
-des en, den kendsgerning at jeg er uag-

- med til abstrakt tanker, det er næsten
umåneligt for mig helt præcist at forestil-
-le mig en idee hvis den ikke har
en eller anden materiel ~~form~~ struktur.
Det er også vanskeligt for mig at have
en idee som jo ikke har målbare
for at konkludere først når den ud-
føres i et eller andet materiale bliver
den virkelig for mig. Når det kommer
til skygter er jo måske overvejende
realist - farver og flader - bevidstheden af
den ~~er~~ realiteter for mig, realiteter
jo konstant i. Det der så gennem mig
ved materiel er det øjeblik for farver
placere på denne flade op som forskel-
form, en deling af flade op som forskel-
-ten på de farver, denne form og
de er forskellige farver, rumlige egenskaber
for en illusionisme til at opstå som
jo ikke betyder mig om. Det er målt
en jeres ide hos mig, men bevidst-
-heden om at en flade deler i to
de f. eks, ved at hver halvdel har sin
farve og der således opstår to flader
former på det som i den hindende
-lige realitet er en flade, og at den
ene flade (Rød f. eks) virker som den
ligger foran den anden (f. eks Blå) gennem
mig når realiteten er at arealer er

fludd. Valg situationen mellem farve
at man skal vælge den ene frem for
den anden anses is for at være en
fuldstændig handling i det der mellem farve
i fenomenet farve ikke er et itende
kvalitets eller værdi begreb. Farven bliver
bragt inden for et billedes firkant at-
-præcisiv til hold for at is ikke ønske
der. Der for er det is, ~~for~~ den sidste
tid har forsøgt kun at anvende en
farve og lade strukturen fremkomme via
pensels brydning - bemærkning, men selv ved
denne fremgangs måde bliver resultatet
et billede via pensels brydning i
forhold til fladens firkant - og is
er i realiteten ikke kommet et skridt
videre bort fra maleriets omfaldende
illusionisme kan man se at heltjernerne
materielistisk prøver at.
Hvorfor må dette ønske om at mit
produkt skal være højst muligt som
virkelig heden? Fordi is ønsker (af helt
særlig høje årsager som is lidlyde
har analyseret) at kunsten skal være
virkelig hed & virkelig heden kunst.
Man skulle så ha at skulpturen med
sin tre dimensionelle legemlighed ville være
ledsningen - men skulptur har aldrig
nået interesseret mig, ikke i så høj

grad at jeg kunne tænke mig at arbejde
med den.
Det stykke af Ad Reinholdt som jeg citere
igen: "A contour in art is not a colour-
dark grey in art is not dark grey
- o. s. v. -" ~~men~~ med sigt mit ønske
om kunst som virkelighed - ligeså virke-
-lig som selve virkeligheden, siger at et-
-hvert element der fra virkeligheden (som
farve - malning) træde ind i kunstens
og hører med at have den funktion
som ~~den~~ det har i virkeligheden.
Når jeg derfor taler om illusionismen
mellom en deling mellem de farver på
en flade så er det fordi jeg netop
mit ønske om at mit produkt
skal være virkelighed fejl i den de
materielle jeg bringer - farven betragte
jog som farve & malning - materialitet
fladen som et objekt - jeg vil ikke
anerkende, vedkende mig kunst &
forsøger derfor med alle midler at
sunderbryde den - jeg vil ikke erkende
at kunst ikke er virkelighed, men
kunst & virkelighed ikke er kunst,
men virkelighed.
Sådan vil dette ligge i at jeg taler
kunst som noget mindre verdigt i
forhold til virkeligheden fordi kunst

repræsenterer mig og jeg føler mig
uden for virkeligheden fordi jeg har et
ganske bestemt ideal om hvad der
er rigtig virkelighed, jeg kan ikke
akceptere min virkelighed som en
dybt virkelighed, men ønsker den for
falsk i forhold til min ideale virke-
-lighed. Mit ønske om at gøre
kunsten til virkelighed er ubegrænset
selv ikke et rent kunstnerisk
problem men et rent personligt.
Hvis jeg kunne se realistisk på det
og anerkende at kunsten er kunsten og
virkelighed virkelighed og at disse
to områder ikke bør ønskes at gøre
med hinanden end den at kunsten
produceres af mennesker og mennesker
befinder sig ikke alene i virkeligheden,
men er en af dens bestanddele,
så ville den konflikthede være ude af
vejen. Det er vanskeligt idet jeg
også føler kunsten som et middel jeg
bringer til at flygte fra virkelig-
-heden med.
Har jeg nogensinde gjort mig den ublyghed
at undersøge om den er opfattelse er
rigtig? Min bestræbelser med kunsten
har jo netop drevet mig ud i en
bestræbelser med mange forskellige

områder af virkeligheden, som de fleste
mennesker ikke kan lide, kræfter eller effe-
-nomi til at beskæftige sig med.
Når jeg derfor synes at andre mennes-
-sker der arbejder på fabrikk, værksted,
kontor o. s. v. må have et mere reelt
forhold til virkeligheden end jeg, så er
det trivsel som om det er rigtigt - de
kender en side af virkeligheden &
ikke ret mange andre, det har været
muntligt for mig at høre en stor del
af virkelighedens forskellige sider at ken-
-de så tænke om at jeg frelses
ikke stier på en fabrikk hvor de
skulle have et mindre reelt for-
-hold, på et rent udtryk, til virke-
-ligheden er et postulat.
For spørgt hvem kan sige hvad
virkelighed er? Der er ingen grund til
at postulere at en slags virkelighed er
rigtige - sande end en anden.
Så spørgs middel om maleriets illu-
-sionisme bliver der ikke nogen
andet til bage af end en spejlspej-
-lignende diskussion.